

50 jaar Dolle Mina

Het is december 1969 als een groepje Amsterdamse mannen en vrouwen bijeenkomt en besluit 'iets' te gaan doen aan de positie van de vrouw in Nederland. Dunya Verwey was een van hen. "We wilden het anders doen dan de feministen van ietsjes daarvoor. Die vonden wij 'salonfeministen'". Daar ontstond Dolle Mina, de linkse, feministische beweging die het land op zijn kop zette. Die bijeenkomst is deze maand vijftig jaar geleden. Naast Dunya Verwey bestond het groepje uit Michel en Alex Korzec, Rita Hendriks, Huub Philippens en Anne Marie Vankan. Allen lid van de Socialistische Jeugd.

Op 23 en 24 januari 1970 voerden ze hun eerste acties uit. Ze bestormden businessuniversiteit Nyenrode – destijds alleen toegankelijk voor mannen –, verbrandden een korset bij het standbeeld van Wilhelmina Drucker (naar wie Dolle Mina vernoemd is) in Amsterdam en zetten openbare herentoiletten af met roze linten. Ook in januari 1970: een demonstratie voor meer crèches, verstoringen van Miss-verkiezingen en een nationale oproep tot een kookstaking.

Met hun acties raakten de Dolle Mina's een gevoelige snaar in Nederland. Die acties waren zeer creatief en mediageniek. "Dolle Mina wist heel goed hoe belangrijk de media was om de massa te bereiken", aldus Noortje Willems, medewerker van Atria. "Eigenlijk gingen hun acties viraal *avant la lettre*."

Bij de feministen van Dolle Mina bestond, naast frustratie over de ongelijke positie van man en vrouw, bepaalde onvrede over de feministische beweging van toen. Want die bestond al wel. "De vrouwen van Dolle Mina vonden de oudere feministen te intellectueel, niet gericht op de maatschappij", vertelt Willems. "Jonge mensen herkenden zich veel meer in Dolle Mina."